

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] conueniens sit orare? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

Vnam petij à Domino, hanc requiram, vt inhabitem in domo domini omnibus diebus vitæ meæ. Alio modo ex parte ipsius petentis; quem oportet accedere ad eum, à quo petit, vel loco sicut ad hominem, vel mente sicut ad Deum. Vnde dicit * ibidem, quòd

*e. 13. de
diu nom.
paulo a
princ.
tit 3. ort.
fid. c. 24.
in princ.
in corpo-
re art.*

quando orationibus inuocamus Deum, reuelata mente adsumus ipsi. Et secundum hoc etiam Damasc. dicit, quòd oratio est ascensus mentis in Deum.

Ad tertium dicendum, quòd illi tres actus pertinent ad rationem speculatiuam. Sed vterius ad rationem practicam pertinet causare aliquid per modum imperij, vel per modum punitionis, vt * dictum est.

ARTIC. II.

Vtrum sit conueniens orare?

*439
a. dif. 15.
q. 4. a. 1.
q. 3. ad 1.
2. q. 3.
et ver. q.
5. art. 2.
cor. q.
opus 3. c.
255.*

*li. 2. de be-
nes. c. 1.
circa fin.*

AD secundum sic proceditur. Videtur, quòd non sit conueniens orare. Oratio enim videtur esse necessaria ad hoc, quòd intremus ei à quo petimus, id quo indigemus. Sed sicut dicitur Mat. 6. Scit pater vester, quia his omnibus indigetis. Ergo non est conueniens Deum orare.

¶ 2 Præterea, Per orationem fleatur animus eius qui oratur, vt faciat quòd ab eo petitur. Sed animus Dei est immutabilis, & inflexibilis, secundum illud 1. Regum 15. Porro triumphator in Israel non pœter, nec pœnitentia fleatur. Ergo non est conueniens, quòd Deum oremus.

¶ 3 Præterea, Liberalius est dare aliquid non petenti, quàm dare petenti: quia sicut * Seneca dicit, Nulla res carius emitur, quàm quæ precibus empta est. Sed Deus est liberalissimus. Ergo non videtur esse conueniens, quòd Deum oremus.

SED contra est, quòd dicitur Luc. 18. Oportet semper orare, & non desicere.

RESPONDEO dicendum, quòd triplex fuit circa orationem antiquorum error. Quidam enim posuerunt quod res humana non reguntur diuina prouidentia: ex quo sequitur, quod vanum sit orare, & omnino Deum colere.

Et

Et de his dicitur Malach. 3. Dixistis, vanus est qui
 seruit Deo. Secunda fuit opinio ponentium omnia
 etiam in rebus humanis ex necessitate contingere,
 siue ex immutabilitate diuinæ prouidentie, siue ex
 necessitate stellarum, siue ex connexione causarum.
 Et secundum hos etiam excluditur orationis utilitas.
 Tertia fuit opinio ponentium quidem res humanas
 diuina prouidentia regi, & quod res humanæ non
 proueniunt ex necessitate: sed dicebant similiter di-
 spositionem diuinæ prouidentie variabilem esse; &
 quod orationibus, & alijs quæ ad diuinum cultum
 pertinent, dispositio diuinæ prouidentie immutatur.
 Hæc autem omnia in primo * libro improbata sunt.
 Et ideo oportet sic inducere orationis utilitatem, vt
 neque rebus humanis diuinæ prouidentie subiectis
 necessitatem imponamus, neque etiam diuinam di-
 spositionem mutabilem æstimemus. Ad huius ergo
 prouidentiam considerandum est, quod ex diurna pro-
 uidentia non solum disponitur qui effectus fiant, sed
 etiam ex quibus causis, & quo ordine proueniât. In-
 ter alias autem causas, sunt etiam quorundam causæ
 actus humani: vnde oportet homines agere aliqua,
 non vt per suos actus diuinam dispositionem immutet,
 sed vt per actus suos impleant quosdam effectus secun-
 dum ordinem à Deo dispositum. Et idem etiã est in
 naturalibus causis. Et simile est etiã de oratione. Non
 enim propter hoc oramus, vt diuinam dispositionem
 immutemus: sed vt id impetremus, quod Deus dispo-
 suit per orationes sanctorum esse implendum vt scilicet
 cet homines postulando mereantur accipere, quod
 eis Deus omnipotens ante secula disposuit donare,
 vt * Greg. dicit in libro dialog.

1 p. 9. 22.
 a. 2. et 4.
 et 9. 115.
 a. 6. et 7.
 116. et 9.
 19. ar. 7.
 C. 8.

li. 1. c. 8.
 à med.

Ad primum ergo dicendum, quod non est neces-
 sarium nos Deo preces porrigere, vt ei nostras indi-
 gentias, vel desideria manifestemus; sed vt nos ipsi
 consideremus in his, ad diuinum auxilium esse re-
 currendum.

in corpo-
 re art.

Ad secundum dicendum, quod sicut dictu n. est,
 Sec. sec. Vol. ij. T ora io

oratio nostra non ordinatur ad immutationem diuinæ dispositionis, sed ut obtineatur nostris precibus, quod Deus disposuit.

Ad tertium dicendum, quod Deus nobis multa præstat ex sua liberalitate, etiam non petita: sed quod aliqua vult præstare nobis petentibus, hoc est propter nostram utilitatem, ut scilicet fiduciam quamdam accipiamus recurrenti ad Deum, & ut recognoscamus eum esse bonorum nostrorum auctorem. Unde Chrysostomus* dicit, Considera quanta est tibi concessa felicitas, quanta gloria attributa; orationibus fabulari cum Deo, cum Christo miscere colloquia, optare quod velis, quod desideras postulare.

ARTIC. III.

Utrum oratio sit actus religionis?

in sententia id habet in li. d. oratio Deū, non pro. n. à prin. inci pti, Dupli ci nomi ne par est

440
in fa. 15.
co. 4.
d. 15 q. 4.
a. 1. q. 2.
C. a. 5. q. 1. ad 2.
par. 1. hu
ius quas.

Ad tertium sic proceditur. Videtur, quod oratio non sit actus religionis. Religio enim, cum sit pars iustitiæ, est in voluntate, sicut in subiecto. Sed oratio pertinet ad partem intellectuam, ut ex supra* dictis patet. Ergo oratio non videtur esse actus religionis, sed doni intellectus, per quod mens ascendit in Deum.

¶ 2 Præterea, Actus iustitiæ cadit sub necessitate præcepti. Sed oratio non videtur cadere sub necessitate præcepti, sed ex mera voluntate procedere, cum nihil aliud sit, quam volitorum petitio. Ergo oratio non videtur esse religionis actus.

¶ 3 Præterea, Ad religionem pertinere videtur ut quis diuinæ naturæ cultum, ceremoniamque afferat. Sed oratio non videtur aliquid Deo afferre: sed magis aliquid obtinendum ab eo petere. Ergo oratio non est religionis actus.

SED contra est, quod dicitur in Psal. 140. Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo. Vbi dicit glossa, quod in huius figuram in veteri lege incensum dicebatur offerri in odorem suauitatis Domino. Sed hoc pertinet ad religionem. Ergo oratio est religionis actus.